

Faith

never knows where it is being
led, but it loves and knows the
One who is leading.

OSWALD CHAMBERS

Oblasťník

Nm. 17

September October

2013

Úvodné slovo

Drahí priatelia,

som veľmi rád, že vám môžem predstaviť v poradí 17te číslo Oblasťníka. Keďže toto je posledné číslo v tomto kalendárnom roku trochu som si to spočítal a vyšlo mi, že sa takto elektronicky stretávame už štyri roky (2010 – 5 čísel, 2011 – 5 čísel, 2012 – 4 čísla, 2013 – 3 čísla). Som vďačný za spoluprácu s každým, kto podporil Oblasťník akýmkoľvek spôsobom...

Na blížiacom oblasťnom zhromaždení sa budem dopytovať po spätnej väzbe a hodnotení Oblasťnou radou (starou i novou...). Ak máte nejaký postreh, môžete ho poslať na známu adresu: oblastnik@scouting.sk ja to už

posuniem kompetentným osobám.

Do pozornosti v tomto čísle vám chcem dať hneď niekoľko príspevkov. V prvom rade je to téma: Skauti a národný pochod za život! Pohľady z oboch strán s minianketou si určite nenechajte ujsť.

Osobne odporúčam rozhovor so zaujímavým „hostom“ na vnímanie skautingu, recenziu na zaujímavú knihu i skúsenosť z roverskej hviezdice a svetoznámej púte...

Toto a oveľa viac nájdete v tomto „dvojčíse“, tak si na to vyhradte priestor i čas a smelo scrollujte myškou...

So stiskom ľavice

Yan

Z OBSAHU

Camino de Santiago – s 2

Chata Kanné – s 3

TÉMA: Národný pochod za život a SLSK – s 4-7

Tábory – s 9-10

Oblasťný zraz – s 11-12

Rozhovor – s 14

VÝROČNÉ OBLASTNÉ ZHROMAŽDENIE

9.11.2013, 9:00 hod

KPC (komunitno pastoračné centrum),
sídliisko Šváby, Prešov

Cesta je cieľ. Tejto kratučkej myšlienke sme porozumeli až na samotnom konci nášho putovania, keď už nebolo kam ísť, keď sme stáli pred širím oceánom a vedeli, že skutočné Camino. Naše Camino životom sa ešte len začína.

Naša cesta sa začala v malej francúzskej dedinke St-Jean-Pied-de-Port na úpätí Pyrenej neďaleko od španielskej hranice. Po noci strávenej pri mestských hradbách sme vyrazili náročným stúpaním priamo do hor, a zároveň začali našu prvú etapu a prvé kilometre za naším vzdialeným cieľom. Multinárodnosť na ceste je všadeprítomná.

Od prvého dňa až po samotný koniec stretávame množstvo pútnikov z celého sveta ktorých spovedáme, a ktorí spovedajú nás. Každý s iným motívom púte, no všetci s jednou konečnou destináciou. Po prechode Pyrenej, a teda kopcovitým teréne nás už čaká vyprahnutá krajina Navarry. Druhý náročný deň končí až po 38 km v stredovekej ubytovni kde stretávame po prvýkrát Slovenky a zažívame netradičnú pútnickú reflexiu – modlitby vo viacerých jazykoch v malej kaplnke. Cez prvú veľkú zastávku na svätajakubskej ceste – Pamplonu prechádzame skoro ráno a krajina sa ešte viac ponára do hnedastých farieb.

Na opustenom mieste zvanom Uterga bez jedla frustrovaní spíme pri dverách kostola. U Paliho sa ozýva nedoliečená choroba spred pár týždňov.

Na štvrtý deň prekračujeme hranice Navarry a vstupujeme do „vínnej“ krajiny La Rioja. V tunajších usadlostiach zastal čas. V stredoveko pôsobiacich dedinách málokedy stretávame ľudí. Po 115 km naša púť ale (nanešťastie?) končí v meste Estella. Paliho zdravotný stav sa rapídne zhoršil. Nastúpila silná bolesť hrdla, vysoké teploty. Počas šiestich dní, ktoré musíme vydržať sa o nás a najmä o Paliho postarali úžasní ľudia, dobrovoľníci ochotní zadarmo pomáhať pútnikom. Sme súčasťou krásnych každodenných rituálov – spoločných večerách a omšiach. Od neznámeho Slováka dostávame do daru 100 eur, práve vo chvíli keď to s našou finančnou situáciou nevyzeralo dobre.

Po siedmych dňoch je Pali schopný pokračovať v ceste. Sme radi, že môžeme opäť vyraziť. S touto časovou stratou bolo nemožné pre nás prejsť celú cestu, a preto sa presúvame autobusom do mesta Leon kde začíname odznova. Do Santiaga putujeme ešte 330 km - asi 15 dní.

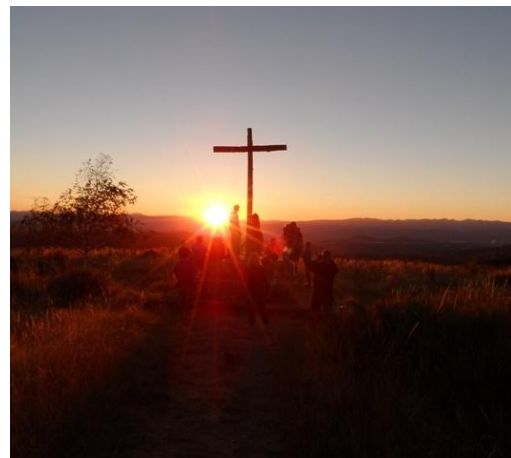
Cez rovinaté pláne, polia, nádherné lesné chodníky ale aj náročné ničím zaujímavé betónové a štrkové cesty. Každodenný ranný boj so vstávaním zvyčajne kompenzovala krása španielskej prírody alebo zaujímaví ľudia. Mnohokrát v tichosti ponorení do vlastných myšlienok putujeme celé dni. Povinnosti a starosti domova za pár dní vyšumia z hlavy. Vnímame už iba súčasnosť. To čo sa deje tu a teraz. Každý deň premýšľame spoločne o 2 prioritných veciach – čo budeme jesť a kde zložíme na noc ubolené telá. Šťastie, ktoré máme na ľudí sa večne strieda s frustráciou z nedostatku jedla, neexistujúcej ubytovne, či boľavých nôh a ramien.

Do Santiaga prichádzame 18. augusta. Bez slov sedíme pred katedrálou, vychutnávame si ten úžasný pocit byť v cieli. Obaja ale akosi vieme, že to ešte nebude koniec. Práve v Santiagu stretávame počas celého dňa ľudí, ktorých sme nevideli niekedy aj celý mesiac. Po noci vo františkánskej ubytovni opäť balíme veci a vyrážame smer Finisterra – koniec sveta. Štyri dni putujeme väčšinou sami. Deň pred našim posledným cieľom vychutnávame večernú pohodu ubytovne počúvajúc španielske gitarové melódie. Plní entuziazmu putujeme popri piesočnatých plážach až k majáku na myse Finisterra. Obchádzame pomník kde svieti posledný ukazovateľ 0.00 km. Sedíme na vysokej skale nad Atlantickým oceánom a vieme, že pre nás sa cesta končí. Slnko zapadá kdesi v diaľke. Zajtra už nemusíme prejsť ďalších 30 km. Je koniec.

Camino de Santiago je cesta, ktorá sa nedá porovnať s bežnou turistikou, či prechádzkou. Krok za krokom sa otvára človeku myseľ. Je otvorenejší pre nové výzvy. Hlboké duchovné zážitky počas cesty, na pútnických omšiach, či reflexiách. Momenty kedy človek jednoducho vie, že to čo sa práve deje nie je náhoda. Nezvyčajne pevné priateľstvá. Nedostatok peňazí a fyzická a psychická vyčerpanosť. Nádherná príroda. Dobrodružstvo. Bolesť. Šťastie a radosť z maličkostí. Nezabudnuteľný zážitok. Od cesty sme neočakávali až toľko, koľko sme dostali. 550 najúžasnejších km v živote.

To všetko je Camino de Santiago.

Peter Mihalov & Pavol Ondrej
foto: archív z púte

Skautská „bašta“ východu

Kde bolo tam bolo, bol raz jeden sen... začína to ako taká rozprávka, ale Mufo by vám vedel rozprávať, že jeden dávny sen skautov z východného Slovenska, mať vlastnú a plnohodnotnú skautskú základňu sa stáva skutočnosťou. Odkedy sa v roku 2004 kúpila chata Kanné, prešlo už pomaly desaťročie a za tú dobu sa toho veľa zmenilo (pamätníci môžu pospomínať). Samozrejme je ešte priestor na ďalšie zlepšovanie sa, o tom na záver článku, teraz zopár riadkov k najpodstatnejším zmenám posledného obdobia:

Kanné je odteraz trochu viac zelené. Nie nebojte sa, nepremaľovali sme fasádu chaty, ani vnútorné steny. Sme teraz trochu viac EKO... pretože už nepotrebujeme elektrocentrálu na výrobu elektriny. Od konca augusta je na chate k dispozícii fotovoltaiický systém a energiu si vyrábame zo slnka. Celé **vnútorné osvetlenie** chaty je odteraz zabezpečované solárnou energiou, takže si už nemusíte nosiť so sebou benzín či lampový olej (samozrejme ak ich nevyhnutne nepotrebujete k programu).

Čoskoro pribudne aj elektrická zásuvka, kde si taktiež pomocou fotovoltaiiky budete môcť nabiť mobil, či notebook, poprípade pri organizovaní vzdelávacích podujatí zapojiť dataprojektor. Napriek týmto, verím že pozitívnym zmenám, by som chcel aj vás vyzvať na EKO správanie a celkovo šetriť touto energiou. Nesvietiť zbytočne, nezapájať spotrebiče, ktoré nepotrebujeme a pod. Systém je veľmi závislý na slnku a keď ho niet, nebude ani „šťaťa“.

Najmä v zimných mesiacoch by ste nezodpovedným prístupom mohli

spôsobiť vybitie systému skôr, ako sa stihne opätovne zo slnka nabiť.

Úprava pravidiel pri použití chaty. S ľútosťou musím konštatovať, že uvedené zmeny si vyžiadalo správanie skautov samotných. Napriek prízvukovaniu a prosbám, aby užívatelia po odchode z chaty zanechali poriadok, našli sa aj takí, ktorí tomu nevenovali zvlášť veľkú pozornosť. Z uvedených dôvodov sa pristúpilo k účinnnejším presvedčovacím metódam. Ako to teda bude fungovať, ak chcete ísť na chatu:

Začiatok sa nemení. Ak ste si vybrali resp. overili dostupnosť termínu, rezervujete si ho uhradením zálohy vo výške 10 €/deň, na oblastný účet alebo v hotovosti. **Skôr ako však dostanete kľúče od chaty, je potrebné rovnakým spôsobom uhradiť celú sumu za chatu, podľa počtu osôb, koľkí tam pôjdete.** Prípadné +/- rozdiely doriešime po víkende. Suma, ktorú ste na začiatku uhradili ako zálohu na rezerváciu termínu, zostáva oblasti až do skontrolovania poriadku na chate. Ak tam zostane neporiadok, podarí sa vám niečo rozbiť.... záloha sa pomerne skrúti resp. nevráti vôbec. A aby nevznikali polemiky, čo sa myslí pod pojmom upratanie na chate, pri vrátení kľúčov je potrebné odovzdať aj vyplnený „**upratovací check list**“, v opačnom prípade sa bude mať za to,

Pomáhať a chrániť. Komu sa zdá tento slogan povedomý, ale nevie si spomenúť kde ho videl, tak si predstavte biele auto, zo zeleným pruhom, trojicou svetiel na streche a veľký nadpisom polícia.

V záujme chrániť majetok a investície, ktoré boli do chaty Kanné urobené, podnikla oblasť ďalší dôležitý krok a to, že chata je odteraz 24 hod. denne monitorovaná elektronickým zabezpečovacím systémom. Alebo ak chcete jednoduchšie ALARMOM.

V tejto súvislosti by som vás teda chcel požiadať pri užívaní chaty, „nerobic bordel“ a pri odchode z chaty venovať zvýšenú pozornosť správne zatvoreniu okien a dverí, aby nedošlo k samovoľnému spusteniu poplašného zariadenia. Prípadné úhrady za „neúčelné“ výjazdy polície na miesto, by ste potom museli znášať sami.

Na záver si dovoľm ešte v krátkosti naznačiť najbližšie plány. Do konca tohto roka sa chystáme na chatu zaobstarať nové postele a nábytok, tak aby to viac nepripomínalo zbierku umeleckých štýlov posledných desaťročí a mohli ste spať na nových, čistých matracoch a nie na petriho miske mikroflóry a mikrofauny. Spolu by tak malo byť na chate k dispozícii 26 ks plnohodnotných postelí. Nebude tak viac potrebné, aby ste si nosili karimatku.

Samozrejme, že plánov a nápadov čo zlepšiť je ešte neúrekom. Zbytočne však o nich písať, keďže sú hudbou ďalekej budúcnosti. Ak však pociťuje nejaký problém resp. máte dobrý nápad, ktorý by bolo možné zrealizovať hneď, tak dajte vedieť. Uvidíme, čo sa s tým dá robiť.

Martin Kovalík - Tammy

SKAUTI na Národnom pochode za život

Keď som sa dozvedel, že časť skautov oficiálne podporila politickú akciu Katolíckej cirkvi „Pochod za život“ trošku ma to nahnevalo. A potom ma to nahnevalo ešte viac.

Nebudem tu teraz písať o samotnom pochode a jeho myšlienkach. Osobne sa s nimi nestotožňujem a podľa mňa sú proti duchu svetového skautského hnutia. Len na vysvetlenie: uprednostňovanie práv niektorých skupín obyvateľov na úkor iných je nielen nedemokratické, ale aj neskautské. Ale nie o tom som chcel.

*„Slovenský skauting je dobrovoľná, nezávislá, **nepolitická**, nezisková, výchovná organizácia mladých ľudí prístupná pre všetkých **bez rozdielu** pôvodu, národnosti, rasy, alebo **náboženstva**, ktorí chcú **žiť a konať v súlade s cieľom a metódou** stanovenými zakladateľom hnutia Robertom Baden-Powellom.“ (Stanovy SLSK I. hlava, bod 2, písmeno a).*

Ako vidíme, zo samotných stanov SLSK jasne vyplýva, keďže je skauting nepolitická organizácia, že skauti takéto akcie oficiálne nepodporujú. V tomto prípade nepomôže argumentácia, že pochod nebol politická akcia, lebo ju neorganizovala politická strana, či hnutie, ale občianske združenia pod hlavným iniciátorom Konferenciou biskupov Slovenska. Pochod, medzi ktorého cieľmi bola zmena niektorých zákonov, či prijatie nových zákonov je **politickou akciou**. A to, že ho organizovala Katolícka cirkev, svojou Konferenciou biskupov Slovenska, je v podstate ešte priťažujúca okolnosť. **Skauting je prístupný pre všetkých bez rozdielu náboženstva.**

Nikto neupiera skautovi možnosť vyjadriť svoj názor a občiansky postoj, ale nemal by na to zneužívať skautské symboly. A už vôbec nie v sporných otázkach. Lebo sloboda každého jednotlivca končí tam, kde začína sloboda iného. A moja sloboda vlastného názoru bola potlačená tým, že časť organizácie, ktorej som členom, oficiálne podporila niečo, s čím ja nesúhlasím, a môže mi byť tento názor neprávom prisudzovaný.

Nemôžeme v žiadnom prípade súhlasiť s názormi, že išlo o správnu myšlienku, a skauti ju musia podporovať. Nemusia. A už vôbec nie všetci. Ak sa totiž nejaký skaut prihlási k nejakej myšlienke ako občan, je to jeho postoj, ak sa k nej prihlási ako skaut, so skautskými symbolmi, je to brané ako postoj celej skautskej organizácie. A nielen slovenskej, ale celosvetovej.

Skauting nie je slovenská a ani katolícka organizácia. A ak si to niekto myslí, nepochopil cieľ a metódu skautingu, ako ho stanovil zakladateľ hnutia Robert Baden-Powell, a mal by zvážiť svoje ďalšie zotrvanie v náruči svetového skautského hnutia.

Ktoré je ozaj pre všetkých. Aj pre katolíkov, aj pre protestantov, aj pre moslimov, aj pre židov, aj pre budhistov a aj pre ateistov a neveriacich. A aj pre tradičné rodiny, a aj pre tie menej tradičné, ako sú napr. slobodní rodičia. Alebo spolužitie dvoch ľudí rovnakého pohlavia. Tým nechcem nikoho uraziť, ale chcem mu dať na výber iné a pre neho aj lepšie organizácie. Áno máme tu aj mládežnícke katolícke organizácie, kde je účasť na takýchto politických akciách priam povinná, ale skauting k nim nepatrí.

Pretože jedného dňa zistíme, že niektorá zo skautských oblastí podporila pochod OZ Nové Slobodné Slovensko, a pochodujúcim neonacistom poskytovala program v skautskom mestečku. A skautské rovnosť opäť uvidíme vedľa vyholených hajlujúcich mladíkov. A zúčastnení skauti sa budú brániť tým, že to predsa nebola politická akcia. Alebo, že skauti v rovnosťach sa zúčastnia manifestácie za legalizáciu marihuany na Slovensku „Million Marihuana March“. A potom jedného dňa zistíme, že slovenskí skauti už nie sú skauti, pretože ich svetový skauting vylúčil zo svojich radov.

Preto som nebol na „Pochode za život“ v skautskej rovnosťach, preto som nebol na „Million Marihuana March“ v skautskej rovnosťach, a preto sa žiadnej politickej akcie nezúčastním v skautskej rovnosťach. A o to isté by som chcel požiadať aj všetkých mojich bratov a sestry. Ak už nie kvôli mne, tak kvôli stanovám SLSK, a ak nie ani kvôli nim, tak kvôli zásadám, ktoré si ctí svetové skautské hnutie.

Ján Jalakša - Bizón

Úvodom pozdravujem všetkých bratov a sestry a ďakujem, že tento článok dočítate až do konca. V prvom rade mi v tomto článku ide o objektívny a pravdivý popis skutočnosti. Môj osobný pohľad na vec sa v princípe s aktuálnym popisom stotožňuje.

Počas posledného roku som dostal niekoľko zaujímavých web liniek, kde sa skauti v uniformách vo svete bežne zúčastňujú rôznych pochodov a aktivít (aj „Pride pochody“). V tejto súvislosti som mal informácie, že niekoľko skautov sa zúčastnilo Dúhového pochodu 21.09.2013 v Bratislave v skautských uniformách, čo sa neskôr na víkendovom náčelníctve aj potvrdilo (cca 25 osôb). Vnímajúc skutočnosť, že v mesiaci marec v rovnošatách pomáhame počas dňa narcisov realizovať zbierku pre o.z. Liga proti rakovine, a taktiež niekoľkokrát sa počas roka skauti zúčastnia skautských omší a národných pútí, kde sú dokonca účastní aj politici (napr. Cyrilo-metodské slávnosti v Nitre, Levočská púť, kde sú v uniformách aj armády susedných štátov EÚ), dokonca aj v komerčných reklamách (Orange a T-Com).

Samozrejme skautov v rovnošatách vidíme v rôznych kostoloch a náboženských spoločnostiach ako rozdávať BS a na ďalších národných a lokálnych skautských akciách, kde sa zúčastňujú predstavitelia štátu, politiky a Cirkvi, a tak mi účasť na Národnom pochode za život či už v pochode alebo v realizácii skautského mestečka pripadá samozrejماً a ničím neobvyklá. Je to v demokratickej krajine vyjadrením slobody – vyjadriť sa ako skaut aj navonok. Cením si preto vydobytú slobodu v empatii oldskautov o to viac, keď bola naša sloboda milujúca organizácia totalitou trikrát zakázaná (1938, 1948, 1970). (V tomto momente si spomínam aj na dobovú fotku br. Mufa, ktorý mi kedysi ukázal fotku z oslobodenia Prešova, kde skautský činovník stojí pri pamätníku oslobodenia vedľa ruského vojaka so samopalom.)

Na základe tejto skutočnosti osobne nevidím problém podporiť myšlienku ako aj samotnú akciu účasťou na Národnom pochode za život. Dokonca nás podporuje aj uznesenie č. 4. X. snemu SLSK, konaného v roku 2001 v Trenčíne, kde sa píše: „Slovenský skauting sa v zmysle myšlienok zakladateľa a v zmysle

svojich tradícií jasne hlási k idei ochrany ľudského života a s tým súvisiacich práv od počatia ľudského jedinca až po jeho prirodzenú smrť. Slovenský skauting jednoznačne podporuje hodnoty predstavované prirodzenou a zdravou rodinou, vychováva k zdravým rodinným hodnotám a jednoznačne odmieta všetky myšlienky a hnutia smerujúce k spochybňovaniu a ohrozovaniu týchto hodnôt.“ Uznesenie X. snem SLSK je doteraz platné a záväzné nielen pre náčelníctvo, ale pre všetkých členov SLSK.

Náčelníctvo SLSK k Národnému pochodu za život prijalo Uznesenie 130615/03, ktoré priamo nadväzuje na X. snem SLSK v znení: „V súlade s uznesením snemu konaným v roku 2001 v Trenčíne, Náčelníctvo Slovenského skautingu vydáva k Národnému pochodu za život, ktorý sa uskutoční 22.9.2013 nasledovné vyhlásenie: Slovenský skauting sa v zmysle myšlienok zakladateľa a v zmysle svojich tradícií jasne hlási k idei ochrany ľudského života a s tým súvisiacich práv od počatia ľudského života až po jeho prirodzenú smrť. Slovenský skauting jednoznačne podporuje hodnoty predstavované prirodzenou a zdravou rodinou, vychováva k zdravým rodinným hodnotám a jednoznačne odmieta všetky myšlienky a hnutia smerujúce k spochybňovaniu a ohrozovaniu týchto hodnôt.“

Pokiaľ viem, tak Stanovy SLSK (Hlava II., bod 13 – Vzťah k politickým otázkam: „...Na schôdzach, zhromaždeniach alebo iných činnostiach, ktoré sa spájajú s jednotlivými politickými stranami alebo hnutiami nesmú členovia vystupovať ako skauti, ani sa ich zúčastňovať v skautskej rovnošate.“) a OP SLSK (Kapitola 15, Predpis o rovnošate, I. Všeobecné ustanovenia bod 3. „Zmyslom nosenia rovnošaty je:“ a písm. „c)

propagovanie skautingu na verejnosti.“ ale aj taktiež bod. 7. „Skautskú rovnošatu člen SLSK nemôže používať: a) pri politických demonštráciách či zhromaždeniach; b) v ďalších situáciách, kde by mohla byť poškodená vážnosť a dobré meno skautingu.“) neobsahuje žiadne body, že by skauti mohli/nemohli mať/nemali oblečenú skautskú rovnošatu na Národnom pochode za život. Nebola to politická akcia, hlavným organizátorom bola Konferencia biskupov Slovenska, teda Katolícka cirkev, kým Dúhový pochod bol podporovaný politickými inštitúciami zo zahraničia – 4 zahraničné ambasády ako sponzori podujatia a ďalší.

(<http://duhovypride.sk/info/#partneri>). Účasť skautov na Národnom pochode za život je vyjadrením slobody a spolupatričnosti k myšlienkam a aktivitám s dodržaním predchádzajúcich citovaných článkov, pričom nosenie rovnošaty na Národnom pochode za život nepatri ani do jednej už spomenutej kategórie nariadení. Bolo to osobné, slobodné a dobrovoľné rozhodnutie účastných členov SLSK v slobodnej a demokratickej organizácii akým skauting bol, je a pevne verím vždy bude.

V tejto súvislosti vnímam aj názorové rozhranie dôvodov účasti skautov v rovnošatách na Národnom pochode za život, ktorý je jednoducho za život ako ho definovali organizátori: „celoslovenské stretnutie ľudí, ktorí sú presvedčení, že život každého človeka by mal byť bezpodmienečne chránený počas celej jeho dĺžky a mala by byť rešpektovaná jeho ľudská dôstojnosť. Rovnako by mala byť chránená a podporovaná rodina založená manželstvom muža a ženy, pretože v rodine sa vytvárajú ideálne podmienky na vznik a rozvoj života každého človeka a nie proti niečomu alebo niekomu.“(<http://pochodzazivot.sk/o-pochode>)

V tomto význame ma prekvapujú akékoľvek dezinterpretácie a mediálne polopравdy, že pochod za život bol proti niekomu ako to niektoré médiá uviedli, ako o tom píše rôzne web-blogy. Často sa odvolávajú na to, že išlo o pochod proti homosexuálom, čo sa v žiadnom prípade nezakladá

na pravde. Chcem upozorniť, že súčasťou Národného pochodu za život bol aj workshop venovaný homosexuálom, ktorí sa ho tiež zúčastnili (porov. sekciu workshopy). Taktiež dátum Národného pochodu za život v Košiciach bol zverejnený už v januári, kým dátum Dúhového pochodu bol zverejnený až v máji, ako to priniesli médiá. Preto považujem za nepravdivé tvrdenia, že pochod za život 22.9. bol stanovený ako reakcia proti Dúhovému pochodu v Bratislave 21.9. – teda hneď deň po Dúhovom pochode.

Som sklamaný z mnohých známych skautských tvárí, ktoré prostredníctvom sociálnych sietí rozširujú cielené negatívne a jednostranné ohlasy na web-blogy, opierajúc sa pritom o mediálne polopравdy zamerané na to, kto, čo a ako negatívne napíše o Národnom pochode za život. Nechápem, prečo sa to deje, pretože aj ja môžem rozposielať rôzne a presne opačné web-blogy typu: Skauti a pedofili pochodovali v BA a pod. (porov. Pochod „Pride“ v Prahe a účasť pedofilov).

Ako to, že nikomu nevadila účasť skautov na Dúhovom pochode a na ďalších akciách a prečo je taká kritika

na účasť skautov na Národnom pochode za život?

Kde je objektivita a spravodlivosť tých bratov a sestier, ktorí stavajú svoje argumenty na mediálnych polopравdách, na súkromných názoroch jednotlivcov, šíria a zneužívajú túto tému len na negatíva o Národnom pochode za život (iste aj tam sa nájdú nejakí jednotlivci, ale nečudujem sa, že by v dave 70 000 ľudí boli všetci rovnako naladení) pričom zabúdajú, že nekritizujú iných, ale vlastnú skautskú organizáciu.

V tomto kontexte sa aj sv. omša dá považovať za akciu Katolíckej cirkvi, no máme právo skautom zakázať ísť na ňu v rovnošate? Rovnako ako aj Deň narcisov, nie je podrobený takejto negatívnej kampani zo strany skautov aj keď sa na ňom zúčastňujeme v rovnošatách. Ako som počul od nášho člena, zo zbierok sa testujú na zvieratách vakcíny proti rakovine, pričom skaut je ochranca prírody a všetkých ľudských výtvorov. Prečo nie sú negatívne stanoviská voči takýmto skautským aktivitám, ale trňom v oku je Národný pochod za život?

Mám pocit, že tieto reakcie sú cielené a vytvárajú v organizácii nenávisť. Komu to prospeje? Konfliktom medzi najbližšími? V tejto absolútnej striktnej línii by sme mali riešiť bratov a sestry, ktorí nesľubovali povinnosti voči Bohu..., že porušili Stanovy SLSK? To takto je skaut bratom každého skauta a priateľom ľudí dobrej vôle?

V budúcnosti odporúčam každému dávať v prvom rade na FB svoje každodenné dobré skutky a vyzývam k zodpovednosti všetkých, aby sa v skautingu nešírila arogancia, netolerancia a nenávisť a aby sa budoval rešpekt medzi nami. Oceňujem všetkých, ktorí nešíria negatívne web-blogy k pochodu a účasti skautov na Dúhovom pochode v BA a Národnom pochode za život v KE a ďakujem všetkým, že rešpektujú jeden druhého s vlastnou rozdielnosťou a tradíciou.

Daniel Slivka - Xavier
foto: internet

MYŠLIENKA

„Skauting nie je nezrozumiteľná ani ťažká veda: je to skôr veselá hra, ak sa na ňu pozriete zo správneho uhla. Má pritom aj výchovnú hodnotu a (rovnako ako odpustenie) dokáže obohatiť toho, ktorý dáva, ako aj toho, ktorý dostáva.“

Lord Baden-Powell z Gilwellu
Rady skautským vodcom

(Mini)Anketa

„Aký je tvoj názor na zapojenie SLSK ako partnera v Pochode za život?“

„Skauti ako zástancovia a ochrancovia slabších, čo bezpochyby nenarodené deti sú nemali na tejto akcii chýbať. Čo sa mi ale nepáči, že to bola z obrovskej časti katolícka akcia aj keď sa tvárila ako ekumenická. Práve pre tento jej charakter sa mi to nepáči, lebo potom je skauting posudzovaný ako čisto katolícka organizácia, čo nie je pravda. Skauting je určený pre všetkých ľudí bez špecializovania vierovyznania. Či pre kresťanov, Židov, moslimov, budhistov alebo ateistov... Pevne verím, že budeme ďalej ochraňovať slabších aj bez toho, aby sme sa museli podriaďovať silnejším.“

Michal Chmeliar – Turista

112. zbor Prameň Prešov-Sekčov

„SLSK ako nepochitká a nenáboženská organizácia by sa namala takýchto podujatí zúčastňovať. Členovia SLSK môžu byť rôzneho vierovyznania a nie všetci s tým môžu súhlasiť. Samozrejme ak sa niekto zo skautov takého pochodu (akcie) chce zúčastniť ako civilná osoba, nenamietam. Taktiež mi prekáža, že témy opísané v manifeste pochodu pre život, nie sú vhodné pre deti a nedospelú mládež.“

Erik Prestl – Pixel

49. zbor Geronimo Prešov

„Nechcem riešiť Pochod ako taký - podľa mňa je to každého súkromná vec. Skôr ma mrzí smer akým sa SLSK v poslednom čase ubera. Vždy som bol vedený k tomu, že skauting je miesto pre všetkých bez rozdielu rasy, viery, bla bla bla - asi už nemá zmysel pokračovať. Jednoducho v tejto chvíli nemám pocit, že SLSK podporuje naozaj všetkých, ako by to v mojom ponímaní skautingu malo byť - a to nie je podľa mňa správne uberanie sa organizácie ako celku. Ak podporujeme jednu skupinu ľudí, ktorí sú v našich radoch (a teraz je jedno či väčšina, či menšina - veď v čom sú tí druhí horší?) podporujeme naozaj všetkých! Ukončím to otázkou: Prečo tak horlivo nepodporuje SLSK aj Dúhový pride? Veď aj takí sú medzi nami!“

Richard Kuna – Rudy

7. oddiel skautov Salamandry Košice

„Už nespočetnekrát sa mi stalo, že sa na mňa ľudia pozreli s údivom, keď zistili, že skauting nie je kresťanská organizácia a že je to navyše organizácia otvorená pre všetkých... A potom príde jedna nedeľa, keď skauti pochodujú v rovnošatách v Pochode za život, držia transparenty s heslami? odkazmi? posolstvami?, ktoré v žiadnom prípade nereprezentujú presvedčenie každého skauta v SLSK a všetko moje dlhoročné vysvetľovanie je razom v keli. Takže teraz neviem. Ak je naším cieľom vybudovať si úzky profil (a je jedno, či budeme označovaní ako organizácia len pre kresťanov alebo milovníkov Nedvedovcov alebo modrookých blondákov), tak odvádzame ozaj skvelú prácu... Na rozdiel od mnohých „pochodujúcich“ napríklad podporujem manželstvá homosexuálov a možnosť žien, aby sa rozhodli o živote svojom aj svojich potenciálnych detí podľa vlastného svedomia, ale nešla by som na dúhový pride v skautskej rovnošate, aby som nezaradila tých, z tejto početnej organizácie, ktorí so mnou nesúhlasia, do skupiny istých morálnych postojov, s ktorými by sa nevedeli stotožniť.“

Martina Demčáková – Pingu

49. zbor Geronimo Prešov

„Je veľmi dobré, že na pochode sa stretlo toľko skautov, ktorí reprezentovali hodnoty, ktoré sám zakladateľ položil na pevnom základe Toho, ktorý stojí za všetkým životom. Myslím, že odhladiť od podtónu viery má skauting morálnu povinnosť ohlasovať ochranu života od počatia po jeho prirodzené ukončenie. Koniec koncov od niekoho, koho existencia stojí na nových generáciách detí to je logický krok. Alebo si chceme podpílovať konár na ktorom sedíme? Myslím ale, že nestačí len ísť a pochodovať. My skauti môžeme urobiť omnoho viac tým, že hodnoty skautingu, hodnoty života naučíme a vštepíme novým generáciám detí, vodcov, roverov, aby sme sa raz nebáli zostarnúť.“

Ľudovít Grohola – Tvrd'as

112. zbor Prameň Prešov-Sekčov

„Pochod za život je o živote, jeho ochrane. Ďalšou stránkou pochodu sú morálne hodnoty našej spoločnosti. V oboch prípadoch ide o niečo, čo nie len že neodporuje skautským ideám, je s nimi priam stotožnené. Preto som presvedčený o správnosti zapojenia sa SLSK do pochodu. Som hrdý na to, koľko "šatiek" sa aktívne zapojilo do organizácie a programu a jednoznačne aj takto navonok ukázalo svoj názor. Mrzí ma, že oficiálne miesta sa od pochodu dištancovali. Kam to skauting speje?“

Michal Macák – Pončo

67. zbor skautov a skautiek Stropkov

„Myslím, že najväčším umením človeka je vedieť robiť správne rozhodnutia, ktoré sú potvrdené odvahou a samotným skutkom. Ak totižto urobíme iba rozhodnutie, ktorému však chýba akt uskutočnenia, ostanú to potom len prázdne slová či myšlienky. Rovnako márna je odvaha a bojovnosť, ak ju vyvíjame do nesprávneho smeru, kedy to prinesie viac škody ako osuhu. A teda môj pohľad na Pochod za život a zapojenie SLSK. Som rád a hrdý, že skauting sa nebál urobiť správne rozhodnutie a mal odvalu to dokázať aj skutkom.“

Martin Ondrej – Bubu

112. zbor Prameň Prešov – Sekčov

zozbieral **Yan**

...a rána sú tu tiché

Románov, noviel, poviedok s tematikou Druhej svetovej vojny bolo napísaných nemálo. Ja som však v Moskve natrafila na novelu s poetickým názvom ...a rána sú tu tiché. Bolo mi to povedomé a potom mi svitlo – takto sa volal jeden vojnový film. Nikdy som ho nevidela, ale knihu som si kúpila (to, že ma čaká ako povinné čítanie som ešte netušila) a, síce, takmer po roku, ale predsa, som ju aj otvorila a začítala sa do jej riadkov.

Sprvoti to vyzeralo ako pekná love-story. Veľmi rada totiž hádam, aký koniec bude mať kniha a v poslednej dobe sa mi to celkom aj darí. No hneď druhá kapitola ma presvedčila o opaku (i keď koniec som uhádla tak, či tak). Príbeh je dosť jednoduchý: starší poddôstojník a päť mladých dievčat musia ubrániť pozície pred nemeckou rozviedkou; no novela má v sebe iné čaro.

Čaro charakterov. Každá zo šiestich hlavných postáv je iná, každá má svoj osud, každá postava je vo vojne pre niečo iné.

Mladá vdova bojuje z pomsty za smrť manžela a za lepšiu budúcnosť pre syna, alebo dievčina, ktorej sa zunovalo žiť v izolácii spolu s otcom poľovníkom a navyše aj alkoholikom... alebo vojak, ktorému po smrti syna ušla žena za vyššou šaržou, alebo...

Každú vetu som postavám verila, nečudo, sám Boris Vasiliev – autor novely – ako sedemnásťročný odišiel bojovať proti nacistom ako dobrovoľník. Trikrát unikol z obklúčenia. Preto nielen repliky, ale aj opisy zbraní, terénu, taktiky boli verné...

Priala by som si, aby ste mali z tejto knihy rovnaký pôžitok ako ja (len ju neodporúčam čítať tesne pred spaním, mohli by ste mať zlé sny; teda, aspoň ja som ich mala). Prečo ten podmieňovací spôsob? Vysvetlenie je jednoduché: novelu preložili ešte niekedy za socializmu a v kníhkupectvách, či antikvariátoch ju už nezoženiete. Pre svoju vernosť bola mimoriadne populárna. A doteraz aj je.

Knihu sfilmovali Rusi a film nájdete pod názvom ...a zori zdes tikhie/...a rána sú tu tiché/... a jitrajsouzde tichá/The dawn here are quiet (1972). Ja som ho nevidela, ale verím, že je kvalitný, veď aj v zápale Studenej vojny bol tento kúsok nominovaný na Oscara ako najlepší cudzojazyčný film. A pred niekoľkými rokmi aj Číňania nakrútili seriál. Takže, ak máte chuť na troška boja, troška psychológie, troška síz odporúčam Vám toto.

Zuzana Ďurišová – Zuzu
foto: internet

VTIPY

Rudolfovo veselé okienko

Stretnú sa dve ženské, ktoré sa stále len urážajú. Jedna hovorí druhej:

- Ty máš také krivé nohy, že by cez ne prešlo aj tučné prasa!

Ona na to:

- Tak prejdi!

Vojenské námorníctvo:

Veliteľ vydal nariadenie, aby prijímali len neplavcov.

- Pán veliteľ, prečo máme prijímať len neplavcov?

- Preto, lebo oni budú bojovať za záchranu lode do posledného dychu.

Chuck Norris nosí v lekárnike doktora Housa.

Keď Edison vymyslel žiarovku, Chuck už používal úsporné.

V seriáli Walker, Texas Ranger, nikdy nehral černocho. Jeho partner bol beloch účinkujúci v tieni Chucka Norrise.

Chuck Norris dokáže vypražiť ľad.

Chuck Norris spí s vankúšom pod pištoľou.

Chuck Norris dokáže logaritmovať záporné čísla.

S pozdravom a prianím
radosných dní...

Jeleň Rudolf

Boj o Mafeking!

Cez letné prázdniny v dňoch 29.7. až 10.8. sa uskutočnil skautský tábor pri Lačnovskom kaňone. Témou tábora bol boj o pevnosť Mafeking. Celý tábor sa niesol v duchu skautského hesla: „Buď pripravený!“ Tábor organizovali 33. Zbor Ordo Salinae zo Solivaru a 46. Zbor Biela Nádej Krompachy, ale samozrejme boli tam aj účastníci z iných zborov.

Každý deň prinášal so sebou nové dobrodružstvo. Prvé tri dni boli pracovné podsady, hangar, tipko a latríny sme mali, bolo potrebné ešte dostávať bránu, stožiar, kuchyňu, potravinový sklad, sprchy a umyvárky. Práce napredovali pomaly keďže mnohí z nás boli na takomto tábore prvýkrát. Starší skauti však mali s nami trpezlivosť a učili nás ako píliť, rúbať drevo, ako čo vymerať a čo všetko sa dá vyrobiť z dreva.

Počas tábora sme sa naučili veľa zo skautskej praxe. Silným zážitkom bol slávnostný táborový oheň na začiatku a na konci a tiež ranné dumky, ktoré rozoberali skautsky zákon. V závere prvého týždňa sme mali deň dobrého skutku v dedine. Bol to deň plný zážitkov keďže sme putovali od doma k domu a pýtali si prácu. Dedinčania boli veľmi opatrní, ale keď videli akí sme pracovití odmenili nás svojim úsmevom a jedlom. Mnohých z nás fascinoval splachovací záchod a teplá voda z vodovodu.

Nedeľa bola návštevným dňom okrem rodičov k nám pribudli aj víťatá. Počas celého dňa mohli rodičia prichádzať a obdivovať skautsky priestor mnohí boli určite milo prekvapení ako si dobre nažívame v prírode.

Samozrejme v tento krásny slnečný deň nesmela chýbať ani svätá omša a vynikajúci guláš.

V druhom týždni sme prekonávali iné prekážky mali sme indiánsky deň a tiež menšiu túru cez Lačnovský kaňon do jaskyni Zlá diera. Zažili sme veľa hier a skautskej praxe, ale asi najväčšie čo sme dostali boli noví skautskí priatelia. Streda začala tým, že bol vyhlásený Deň bláznov táborová rada bola zvrhnutá a nahradená novou.

Nastalo úplne šialenstvo, ktoré skončilo až poobede keď sme sa vybrali na kúpalisko do neďalekého hotela.

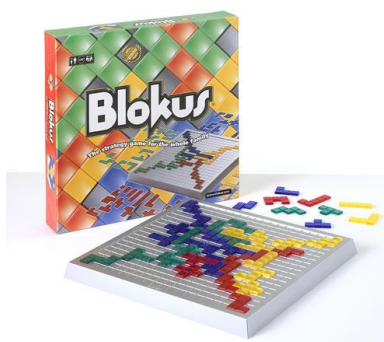
Deň sa však zďaleka nekončil pretože všetci sme boli vyslaní na očakávaný Survival 24 hodín mimo tábora. Kráčali sme preč, niektorí viac iní menej, až sme došli na miesta odpočinku.

Každá družinka sa starala o svoje pohodlie a plne bruchá po svojom. Myslím, že všetci využili možnosť upiecť si posuchy či už na slano, či na sladko, kreativite sa medze nekladli.

Posledný deň sme si pomaly začínali uvedomovať, že naše dobrodružstvo končí a pomaly, ale isto sa budeme musieť vrátiť do civilizácie, ešte predtým však nastal čas skutočného boja o našu pevnosť Mafeking. Celý tábor bol uzavretý a kto chcel vojsť a zvíťaziť nad nepriateľskými Búrmami, musel prejsť cez šiškovú paľbu a vyhnúť sa ďalším prekážkam. Po dlhom boji sa nám predsa len podarilo zvíťaziť.

Niektoré aktivity, ktoré sme robili sa nedajú opísať slovami a každý si svoj najkrajší kúsok tábora nesie v spomienkach. Pre niektorých to bolo zlaňovanie skaly, pre iných skautské stavby, získavanie orlích a sokolích pier, či stanoviská ako hod sekerou, streľba z luku, člnkovanie, prípadne futbal hraný s dvoma lopatami naraz. To bol zážitok. Všetci sme niečo dostali, a všetci sme sa stali viacej dospelými, vyskúšali sme si svoje sily a zistili, že na to máme. Tak hurá do ďalších dobrodružstiev, veríme, že ich bude v živote dosť.

Dominik Adamčík
foto: archív autora

TIPY NA HRY

http://www.ihrysko.sk/rodinne-hry/ubongo.html?page_id=3410

http://www.ihrysko.sk/hry-na-postreh/dobble.html?page_id=4835

http://www.ihrysko.sk/rodinne-hry/blokus.html?page_id=2239

MEGA tábor

Ako správny študent nebudem najbližších 90 minút venovať zaujímavej prednáške, ale popustím svoje myšlienky niekde k časom minulým, a zaspomínam na tábor. Na tábor veľký, veselý, zmoknutý. Tábor skautský 2013.

Kde bolo, tam bolo, raz zišli sa na lúke krásnej skautskej duše z blízka i zďaleka i z diaľav. Prišli krásy a 2 krásavci z Prameňa, gentlemani zo Sabinova, divá posádka zo Stropkova a rodinkársky Kysačania na čele s pánom záhradníkom Číňanom, ktorý nám všetkým velil. Lúčka bola krásna, podsady pripravené, latríny hlboké, turniket k jedálni nainštalovaný, mohli sme štartovať.

Do sveta fantázie nás na tomto tábore zaviedla zmeska pod taktovkou Eskiho. Začali sme zostra (600 drepov, 500 klikov, behaj, skáč, ošal sa), lebo sme boli prijatí do A.P.L.E. s.r.o.-Agentúra pre ľudskú existenciu. I aktivít bolo veľa na vycibrenie našich zmyslov, i obrazy do galérie sme maľovali, i nám ich ukradli, i sme ich chytili. No prišiel deň osudný.

Veselo sme zrána vykročili za beduínmi, že majú pre nás tajomstvo. Tak sme prístrešky postavili, posúchy pripálili, s beduínmi večer oslávili. A prišla noc. Ja osobne som sa zobudila na príchod chlapcov z mojej skupinky že začína pršať, tak sme sa pod jednou celtou natiahnutou o stromy tlačili. A dážď padal a voda stúpala. Na niekoho padalo, niekomu bola zima, okolo niekoho chodilo zviera. No keď sa zahlásilo všetci okrem nič netušiacich detí

bežte do tábora, ostalo po nás kopa totálne zmoknutých vecí.

Táto významná chvíľa totálne zmenila chod nášho tábora. Deti šli domov, pre roverov sa zháňali suché spacáky. Pretrpeli sme ešte pár mokrých dní a s príchodom rodičov na návštevný deň sa vrátili aj slnko. Prišli aj deti a vďaka pár obdivuhodným ľuďom sme sa zrazu ocitli v centre skautských olympijských hier. Bojovalo sa o život, chodilo po všetkých okolitých dedinách, prišli aj šarmantní bohovia priamo z Atén, a všetko zrazu bolo ako má. Vyhrali tí, ktorí najskôr pochopili zmysel hry. K tomuto všetkému si ešte prirátajte všetky tie táborové romantiky ako prepady, stráže, ešusovky, potok, táboráky a nástupy s Číňanom, a zistíte že všetkých 80(asi) účastníkov tohto tábora sa malo skvele. Viac k tomu nedodám,

Zuzana Hrabčáková - Nezábudka

foto: album 8. oddielu Kysak

ROZVOJ VSO

Skauti vo Vranove

Jedného dňa sme si s Číňanom ako vedúcim zájazdu sadli do auta a vydali sme sa smer Vranov. Úloha bola jasná. Vzbudiť u detí v miestnej škole chuť pre skauting. Vo Vranove totiž pôsobí dlhoročná skautka Tanka – Anka Treľová. Od nej a jej kolegov prišla myšlienka o založení zboru vo Vranove a teda oslovila Číňana. A Číňan oslovil nás – oblasťný vzdelávací tím :) My ako praví nadšenci a dobrovoľníci sme súhlasili, pripravili nejaké hry, súťaže, športové aktivity, nakúpili cukríky a tešili sa na 80 šarvancov z radov štvrtého ročníka.

Musím uznať, že deti nám dali zabrat'. 80 detí je predsa len 80 detí.

Rozdelili sme ich po desiatkach a už sa plavili na svojich lodiach s pirátskymi menami čo naháňali strach. Vidina pirátskeho pokladu bola pre štvrtákov obrovským hnacím motorom. Boli by nás zvalcovali, keby sme nedostali od Tanky na výpomoc jej najstarších žiakov. Pomáhali všade kde mohli, a ja som mala pocit, že niektorých z nich to aj bavilo :)

Na mori“ s plnením úloh strávili lode detí asi 3 hodiny. Plavba s pražiacim slnkom nad hlavou vyčerpala všetkých. Dávku toľkého tepla sme ťažko niesli nielen my v košeliach ale aj čokoládové mince z pokladu. Vyhodnotili sme výsledky, rozдали poklad a všetci sme boli spokojní.

Po vyhodnotení a obede nasledovala druhá etapa našej bojovej úlohy. Čakali na nás žiaci druhého stupňa, ktorí sa chceli dovedieť niečo viac o skautingu. Každý z nás – Gepard, Akela, Ihlička, Číňan Xavier a ja, sme hovorili zážitky odžité, netradičné a hlavne s úsmevom na perách. Presvedčili sme ich, že skauting nie je len zbieranie odpadkov a lovenie bobríkov. Zopár akčných sa nebálo a pýtalo sa. Tí najakčnejší, alebo skôr najakčnejšie, nás dokonca prišlo navštívať na tábor a mohli okúsiť autentický skauting na vlastej koži. Vo dne, v noci. Lebo niečo zažiť, to je viac ako 100krát niečo počuť.

Adela Tkáčová - Delissa

Oblastný zraz 2013

Tak ako je u nás skautov už dlhú dobu zaužívané, že na konci leta príde tá super akcia, tak ani tento rok to nebolo inak, a konal sa 13. ročník oblastného zrazu, na ktorý som sa ja aj moja skautská parta veľmi tešila.

Myslím, že každý bol zvedavý, čo sa vlastne bude diať, keďže do poslednej chvíle to bolo tajomstvo. Tak teda, napokon sme sa všetci zišli vo Vranove, čo pre nás Humenčanov bolo príjemne zistenie. Pekne všetci približne 35 sme si teda vyšli ku Trom krížom, kde bolo veľmi príjemné prostredie a krásnu oblohu plnú hviezd si asi každý vychutnal. Večer bol príjemný, každý si spravil svoj vlastný program, čo si myslím, že vyhovovalo všetkým.

Nasledoval krásny druhý deň, na ktorý sme sa všetci tešili. Po veľmi výdatných raňajkách z vlastných zásob sme dostali inštrukcie o mestskej hre. Bezpečnostný pás, bol jej základ, no nie všetci sa toho držali. Ale tak každý už vedel čo robí. Hra bola celkom zaujímavá, kde sme sa určite dozvedeli aj mnoho nových vecí, napríklad, že vo Vranove sa vydávala Báthorička.

Po tejto námahavej, celomestskej hre, pri ktorej sme mali možnosť spoznať Vranov nás čakal super obedík v podaní rybých prstov so zemiakmi. Tu chcem poďakovať, za takýto báječný nápad, to tu ešte nebolo, ale chutilo. Presunuli sme sa opäť na naše miesto kde sme oddychovali, vyhodnocovali hru (víťazom gratulujem).

Večer prebiehal v úplnej pohode, pri rôznych hrách či ohni no obloha už nebola taká krásna, ako prvú noc. V nedeľu sme sa teda pobrali na svätú omšu, každý už v akom čase chcel. Myslím, že sme sa zišli v peknom počte na dnešnú dobu. Som rada, že sa môžeme stretávať a vždy viac spoznávať všetci medzi sebou. Verím, že budúci rok sa nás nazbiera viac a už teraz sa teším, že si opäť oddýchnem tak ako tento rok.

Veronika Reganová - Veverka

Vedeli sme toho málo. Nejaké peniaze, piatok o 18:00 pri Tesco v Prešove. Netušili sme do čoho ideme, ale to sa u oblastných zrazoch stalo v posledných rokoch zvykom.

Niekoľko minút pred určenou stretávkou sa skauti začali pomaly schádzať a padli prvé teórie, kam pôjdeme (pričom žiadna z nich nebola správna). Netrvalo dlho a objavil sa Číňan s jeho typickým potmehúdsnym úsmevom. On sa totižto v situáciách, keď vie niečo, čo ostatní nie, vyžíva :D. Zaviedol nás k zastávke autobusu, kde bol prístavený objednaný autobus.

Cesta ubehla rýchlo a veselo. Konečne sme zistili, kam vlastne smerujeme. Vranov nad Topľou, to bola naša cieľová destinácia. Vystúpili sme pri kostole a vydali sa na menšiu prechádzku. Číňan nás priviedol na lúku neďaleko mesta, ktorej dominantou boli tri kríže. Utáborili sme sa priamo pod nimi. Keď boli stany konečne postavené, bola už tma. Večer sa niesol v znamení rozprávania pri ohni či v stane. Mnohí z nás sa naposledy videli na predošlom oblastnom.

V sobotu ráno si nás Mišo s Číňanom zavolali. Našou úlohou bolo zúčastniť sa Rallye Vranov. Rozdelili sme sa do trojčlenných skupín a dostali sme úlohy, ktoré sme mali splniť. Po niekoľkých pokynoch sme vyrazili. Okruh nás previedol celým Vranovom. Na poludnie sa začali vracieť prvé tímy, ktoré sa snažili dosiahnuť čo najlepšiu čas.

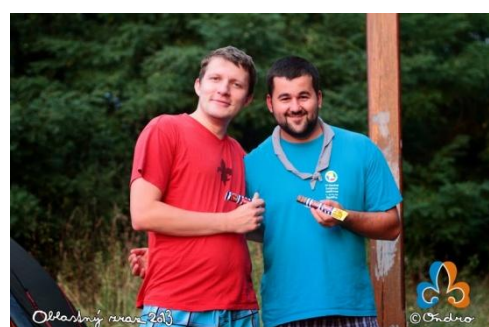
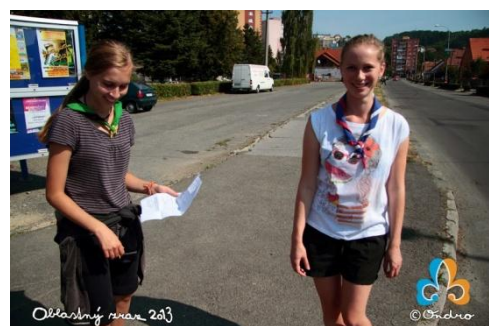
Ďalšou úlohou bolo „prežiť“ obed, ktorý pripravil Mišo s Číňanom. Uvarili nám rybíe prsty s varenými zemiakmi z istého nemenovaného supermarketu. Musím však priznať, nebolo to až také zlé, ako sa na prvý pohľad zdalo. Zvyšok oblastného zrazu prebiehal vo vlastnej réžii. Poliš-zlodej alebo pokračovanie v rozhovoroch. Ani sme sa nenazdali a oči sa nám zatvárali. Ďalší deň za nami.

V nedeľu nebol pripravený žiaden program, pretože niektorí odchádzali domov skoro ráno. Väčšina šla vlakom smerom do Prešova, v ktorom sme sa zabavili tak, ako to máme vo zvyku. Na záver prišlo nenávidené lúčenie.

Za nami je ďalší oblastný zraz. Perfektná akcia, ktorú odporúčam každému roverovi. Dúfam, že na Oblastnom zraze 2014 opäť uvidím tohtoročnú zostavu a skautov, ktorí sa tento rok (z rôznych príčin) nedostavili.

Samuel Molčan – Shrek
foto: Ondrej Šofranko

Záver augusta patrí oblastnému zrazu. Jednu z doslova pár oblastných akcií majú už niekoľko rokov v rukách Michal Rabatín a Michal Čířan Novák. Toto Miškovské duo Oblastnému príchut' roverskej spontánnosti a skautskej jednoduchosti.

Ročník 2013 bol opradený tajomstvom, kedy Michalkovia do poslednej minúty nechceli prezradiť kam sa vlastne ide. Pri Tescu v Prešove sa stretla početná grupa mladého roverstva pripravená na všetko. Dokonca aj na zájazd k moru do Sijáje. Tak to hlásila tabuľka na prednom skle autobusu, do ktorého nás Čířan usadil. Dohadujúc sa či ideme na orgány, na nákupy na Ukrajinu, či fakt k moru sme dorazili do miesta prekvapenia – VRANOV NAD TOPĽOU. Po vlastných sme už vo večernom súmraku došli k vranovskému lesoparku Trom krížom (podobá sa Sabinovom čisto náhodná) a rozložili základný tábor. Obetavá chlpská časť vydolovala z lesa drevo a do tmy zažiaril oheň. Kde je svetlo, tam sú ľudia a do noci sa od ohňa ozývali rozhovory.

Sobotné ráno sa zaplnilo domorodcami – bežcami, psíčkarmi, zatúlancom po piatkovej búrlivej noci. Všetci prekvapene pozerali čo za tábor sa to cez noc rozrástol pod krížmi. Doobeda sme v skupinách vyštartovali na Raelly Vranov.

Do ruky mapa, papier s inštrukciami a vydať sa objavovať neznámy kraj. Pritom svojich parťákov ani na chvíľu nepustiť. Úlohy na všímavosť, prudký pohyb mozgových závitov či kreativity nám dali poriadne zabráť. Pri indícii 15... nám nevedeli poradiť ani domáci. Div divúci, odpoveď sme našli na informačnej tabuli neďaleko táboriska. Vydávala sa tu samotná Alžbeta Báthoryová.

Jednoduchá hra nám odhalila zaujímavosti i hlavné body mesta. Dojazd do cieľovej rovinky, u niektorých aj s behom a čakanie, čo nám na obed navaria Miškovia. Obed sa podával na fare kostola sv.Františka, kde nám pripravili reštauráciu, dezert i program na siestu. Unavení teplom i obedom sme tam síce chvíľu polihovali, ale šmykacia podlaha a sedačky boli

vďačným objektom ďalšej zábavy. Rozšmykali sme sa pri hre Vymenia si miesta všetci....až. Až kým to neskončilo zraneniami, predsa len sandále a vibrami nejdú dokopy. Pripojili sme sa k zvyšku na lúke a nasledovalo slávnostné vyhodnotenie raelly. Nechýbal fotograf, šampanské, i keď detské a burácajúce davu fanúšikov. Večer to žilo mladou krvou do skorých ranných hodín.

Tá pokojnejšia sa združila okolo ohňa, diskutovala, smiala sa a spievala. Tá búrlivejšia behala a skákala ako lúčne koníky pomedzi stany pri hre o šatky vo variácii Policajtov a zlodejov. Bola teplá noc aj na spánok pod širákom a mnohí ju aj využili. Ráno bolo podľa vlastnej chuti. Skoré odchody, ranná omša či dospávanie únavnej noci. Vranov sa s nami lúčil príjemným teplým počasím. Prešov nás prekvapil intenzívnym dažďom a zimou. Ešte šťastie že až pri lúčení.

Oblastný zraz je už pár rokov prístupný výhradne roverom. Je to príjemný záver leta v kruhu tých starších, ktorí počas roka radcujú, vodcujú či inak fungujú v skautingu. Nie vždy všetko výjde ako človek chce a patrí veľká vďaka obetavcom, ktorí túto akciu pripravujú. Snáď sa nájdú mladí odvážlivci, ktorí preberú žezlo.

Každí kto je smädný, by mal mať možnosť napiť sa. My starší by sme sa mali starať o jedinu studňu ktorú máme.

Terézia Hrabčáková - Ihlička
foto: Ondrej Šofranko

Roverská hviezdica

PUTOVAŤ A PREŽIŤ. SPOJIŤ SA A ZAŽIŤ.

Po táboře horela túžba po lesoch v srdci jasným plameňom. Utiecť na pár dní naspäť do ich božského pokoja bola ponuka, ktorá sa neodmieta. Päť dní, ľudská slimačia ulita, hotovosť, mapa a odvaha. Nič viac. Roverská Hviezdica.

Prvá sa uskutočnila v roku 2008.

Stál za ňou Shaman Peter Coch z Banskej Bystrice a Roverský Kruh. Mala vyplniť prázdne miesto na roverskej scéne, kde chýbala spoločná stretávacia akcia. Pútné miesto „pod dubom“, kde by roveri priniesli svoje sny, vízie, skúsenosti a zdieľali spoločné chvíle. Naposledy sa takto stretli na Rover moote 2007.

Hviezdica vznikla spojením dvoch

existujúcich akcií – Skautskej Hviezdice organizovanej 4. zborom Harmanček RS a Rainbow Family v Amerike. Prvá bola súťažou skautských družín, ktoré putovali po krajine, plnili vybrané úlohy a potom sa stretli v táboře a mali spoločný skautský program. Druhá je stretnutím alternatívnych ľudí, ktorí rôznymi prostriedkami doputujú na vybrané miesto, kde sa konajú spoločné aktivity a workshopy

ROVERING

pripravené samotnými účastníkmi. Prapredok toho všetkého leží v kultúre amerických indiánov. Stretnutia kmeňov znamenali čas mieru. Boli o oslavách, výmenom obchode, spoločnom zdieľaní a rozprávaní zaujímavých udalostí, či významných skúškach, ktoré vyvolení plnili pred zrakmi širokej verejnosti.

V storočnicovom roku slovenského skautingu sa objavil na obzore úsvit rovingu. Za jeho vzplanutím stoja Aďo Adrian Liday z Banskej Bystrice, účastník Gilšky 2013 a Cero Martin Cerovský zo Zvolenskej Slatiny, veličenstvo Otanu. Okolo Soaré na jar prebiehalo mapovanie roverov a patrol na Slovensku. Následne oživil Roverskú Hviezdicu a vrátili ju na Muránsku planinu. Tri dni putovania a dva dni spoločne strávené na Muráni. Uskutočnila sa 24. – 28.7.2013 a život jej vdýchlo osem pútnikov (Kubo, Erik, Aďo, Mafián, Dušo, Šašo, Zolo, Ihlička) z troch svetových strán a štyroch miest. Bratislavy, Pezinka, Banskej Bystrice a Prešova.

PUTOVAŤ

Púte boli oddávna súčasťou ľudskej spirituality. Putovalo sa na posvätné miesta, za osobnosťami a tieto cesty boli a sú hľadaním odpovedí, životnej cesty, vykúpenia, relaxu či prekonania sa. Verilo sa, že keď sa ľudia pokoria, keď opustia bežné domáce prostredie, cesta či iná božská sila im ukáže smer.

Každá skupina si zostavila vlastný plán cesty s cieľovým bodom Nižná Kľaková. Tam sme sa v piatok večer mali zísť. Pred nami cesty-necesty, ktoré volali, aby sme do ich prachu otláčili svoje stopy. Putovanie bolo ich prehliadkou – lesné chodníčky, kamenné i asfaltové a keď sme stratili značku z očí i po papradí a ihličí. Rovno za nosom a intuíciou. Je to hra mňa so sebou. Cesta ide hore, dole a rovno a žiadne hundranie to nezmení. Smerom hore počúvať svoj dvch a telo.

Na vrchole poďakovať za výhľad, vetru za osvieženie. A dole chváliť nohy a oči, lebo oni vás nesú bezpečne ďalej. Ak ste vykročili, najlepšimi sprievodcami po mape sú odvaha a priatelia. V ťažkých chvíľach vás ťahá jedno alebo druhý.

PREŽIŤ

Aby sa dnes človek cítil pohodlne, potrebuje všetko. Alebo lepšie úplne všetko. Ťažšie a ťažšie vykročiť z komfortu. Čo je potrebné a čo už nie? Ak to všetko musí ísť do ruksaku, zrazu sa to zúži na minimum. Niekedy však ani zdravý rozum nezabráni ženskej márnosti. Brať so sebou knihu, hoc takú malú ako Malý princ, i to sú gramy navyše. Rozmaznané potreby majú odtučňovaciu kúru a z hĺbky duše vyrastú jednoduché emócie. Únava a plný spánok. Smäd a jeho uhasenie. Radosť z nájdenia správnej cesty. Človek prežije všetko.

A ak náhodou nie, stane sa číslom v štatistike, či výnimkou čo potvrdzuje pravidlo. Otlaky či boľavé ramená si cez noc oddýchli a ráno sa šlo ďalej. V teplé letné noci bolo miesta na spanie všade dosť. Ustlať si na materinej dúške a za viečkami skrývať odraz hviezd je komfort, ktorý nie každý ocení a nie každému je dopriaty. Vďaka môjmu sprievodcovi sme si vždy večer pochutnali na varenej večeri a keď nás trápil smäd, prameň sa po ceste našiel. Medveďa sme nestretli, no lesy sa nám odmenili sladkými malinami, čučoriedkami a jahodami. Ak sme mali poriadne otvorené oči.

SPOJIŤ SA

Po troch dňoch putovania cez tri národné parky sme dorazili do bodu stretnutia. Čakali nás už ostatní pútnici, čokoláda a vymieňanie ciest. Posledné prekonanie sa a výstup na Skalnú bránu.

Osem šťastných tvárí a lúčenie sa s dňom v svetle zapadajúceho slnka. Večer pri ohni, kedy sme šťastní plnili žalúdky, nám spoločnosť robili aj chlapíci zo susednej partie. Pri zaspávaní nám myseľ okrem hviezd a žiariaceho mesiaca plnil aj ich "spev".

Deň v mužskom svete. Keď sa nám chcelo hrať, tak sme sa hrali. Keď sa nám chcelo sedieť, tak sme sedeli a rozprávali sa. Hmatateľná sloboda pod dubom. Poobede sa lúka zaplnila táborom lesákov a hordou detí. Chalani ich usmernili pri stavbe hangáru a keďže my sme si užívali potáborový relax bez detí, presunuli sme sa. Druhé miesto, kde sa na Muráni dá táboriť je Studňa. Hodovanie pri spoločnom stole, z každého ešusu po lyžičke. Malý princ nám nakoniec vyplnil siestu, hoci takmer všetci poslucháči pospali. Večer zasvietil do tmy oheň a Aďo otvoril diskusiu o rovingu. Bavili sme sa o problémoch roverovania, o možných riešeniach a nasledujúcej ceste. Nočné lúčenie v Gillwelskom kruhu, lebo ráno sa naše cesty rozchádzali opäť na rôzne smery.

ZAŽIŤ

Čo začína ako bláznovstvo je nakoniec dobrodružstvo. Prekonanie vlastných limitov a zistenie čo všetko dokážem keď chcem. A čo zvládnem aj keď nechcem (: Potrebujeme kráčať, aby sme očistili myseľ. Potrebujeme sa stretnúť, aby sme posilnení spoločenstvom bojovali svoj vlastný boj. Potrebujeme počúvať, dívať sa a vidieť srdcom. Ctiť a vnímať prírodu, lebo ona bola naším prvým domovom. Roverský úsvit bude taký, aký ho spravíme. My, práve tu a teraz. Snáď sa o rok pod dubom stretneme opäť. Možno nás aj bude viac. Unavených, no spokojných pútnikov, ktorí sa vydali na cestu, aby poznali iných. A najmä seba. Vďaka za cestu Aďovi, ktorý ju vymyslel, Kubovi, ktorý ju naplánoval a ja zažila.

Terézia Hrabčáková - Ihlička
foto: archív Roverská hviezdica

Prepad...

O ôsmej ráno mi zazvonil mobil. Pri telefóne bol Wonder a hneď na mňa vyvalil, že sa chystajú na prepad s Lanckom, či sa nechcem pridať. Bez váhania som povedala áno. Rýchlo sme si to vybavili u Čířana a o pol dvanástej sme už stáli na stanici v Stropkove. Všetko by bolo dokonalé, keby náš skvelý Lancok nezmeškal autobus. Ďalší mu šiel až o hodinu tak sa rozhodol ísť stopom. So šťastím sa dostal do Giraltovec a tam sme ho čakali už aj s nákupom z Tesca. Cestou do Suchej Doliny sme rozmyšľali stratégiu ako ukradnúť vlajku, ale už dopredu sme tušili, že sa nám to nepodarí.

Do lesa vedľa tábora sme prišli dosť skoro a keďže bolo ešte vidno uvarili sme si polievku a opiekli klobásky.

Samozrejme, že na poslednú chvíľu sa nikto z nás nezbalil dokonale a chýbala nám lyžička. Preto sme si v Tesco kúpili plastové a s nimi sme miešali vriacu polievku. Lyžičky sa začali topiť a my sme si v super Vifonke vyrábali karcinogénne látky. No najväčší gól bol keď Lancok vytiahol z rucksaku nerezovú lyžičku. Wonder myslel že ho na mieste porazí. Ale bez Lanckových prešľapov by to nebolo ono, čiže sme mali o zábavu postarané.

Potom padol nápad, že by sme sa mohli pomaľovať s uhlíkmi. Chlapci neváhali a už chodili čierni ako čerti. Wonder si do bundy postrkal vetvičky a bola z neho jedlička.

A hliadkovanie začalo a s ním aj naša prvá chyba. Keď išiel niekto navštíviť latrínu tak nás zbadal a samozrejme začal jačať „PREPÁD!“.

Už o nás vedel celý tábor, tak sme sa radšej skryli. Okolo druhej sme sa dostali opäť k táboru a Wonder dostal nápad, že sa bude hrať, že je stráž. Dokonalé oblbol stráž a už si chodil po tábore bez dozoru. Bohužiaľ komunikácia medzi nami zlyhala a my sme sa k vlajke nedostali. Boli sme už dosť unavení takže ani veľké chytanie nebolo. No musíme uznať, hodinová prechádzka prepadu popod stožiar nie je rutina.

Nikola Bilaninová - Chupa-Huba

foto: skaut.sk, internet

ROZHOVOR

Boží projekt

Na prvý pohľad nenápadný, s vnútorným pokojom, prítiažlivou hĺbkou, bohatým duchom... intelektuál, filozof, kňaz, sympatizant skautov... Nedá vám „hotový tovar“, ale navedie vás a inšpiruje, ako sa k nemu dostať... Pri hrách nezdolateľný, pri florballe nepriestrelný v priateľstvách neoceniteľný... aj to je **o. Marek Varga**, kaplán Univerzitného pastoračného centra, ktorého som nahovoril na krátky rozhovor...

O: Kedy si prišiel prvýkrát do kontaktu so skautmi a pri akej príležitosti?

MV: Viem, že budem za seniora, ale naozaj si to nepamätám. Vyrastal som v časoch, keď bolo psou povinnosťou absolvovať schému iskrička - pionier - zväzák - komunista. Skautský PiáR bol nadobro strážený v hrobe.

Vlastne, v tých časoch bolo v hrobe veľa vecí. Vyrastal som na sídlisku, na konci mesta. Celý rad bytoviek mal otočené okná k rieke. Potom už len lúka s močariskom a rozľahlé sklady zberných surovín. Bol to náš svet, ďalej sme ísť nesmeli, pretože ďalej začínal zakázaný les. Stále v ňom niekto našiel nevybuchnutý granát z vojny, kvôli čomu sme minimálne raz do týždňa museli rodičom sľúbiť, že doňho nevstúpime. Neostávalo nám nič iné len zostať na hranici.

S chlapcami z ulice sme však mali vždy čo objavovať. Dodnes si pamätám ako sme si stavali plte a plavili sa stojatými vodami močiara, ktoré chránil vrbový háj s ostrovčekmi plných salamandier a mlokov. Keď sa rozpršalo, dierou v plote sme utekali do skladu starého papiera. Medzi hrbami novín, kníh a časopisov

úhľadne previazaných motúzikmi sme si najskôr stavali bunkre a guľometné hniezda, ale to miesto malo zvláštnu atmosféru niečoho veľmi avantgardného. Veľmi mi pripomínalo knižnicu, ale nevedel som prečo ju niekto postavil na tak opustenom mieste uprostred ničoho. Neskôr to bola naša svätyňa. Sklad starého papiera bol jeden obrovský cintorín, na ktorom vstávali zmŕtvych Tolkienoví hobiti, Lewisova Narnia či Croninové Kľúče od kráľovstva, knihy ktoré sme nemohli nikde inde nájsť a o ktorých nikto nič nevedel. Medzi nimi som stretol Foglara a Chlapcov od Bobrej rieky.

Bola to láska na prvý pohľad. Nikto mi nedokázal zabrániť, aby som si v duchu nepredstavoval ako s nimi sedím pri ohni a spoločne pozorujeme hviezdy...

So skutočnými skautmi som sa stretol, keď už bolo neskoro. Už som skautingu nedokázal tak prepadnúť ako vtedy, počas sychravých jesenných dní v sklade starého papiera. Navyše vzkriesenie skautingu malo po revolúcii čudnú pachuť a ja som nemohol čakať, kým sa upokojí kalné vody reštitúcií a osočovania. Jednoducho som sa posunul iným smerom. Pravdou ale zostane, že som vždy zbystril pozornosť, keď som v mojej blízkosti objavil nejaký skaut, alebo skautský oddiel.

O: Ako vnímaš skauting? Aká je podľa Teba jeho pridaná hodnota pre dnešnú mládež?

MV: Ulica, na ktorej som vyrastal sa volala ulica Mládeže. Pred niekoľkými mesiacmi som sa ňou prechádzal a uvedomoval som si, že na lavičkách sedia samí dôchodcovia. Neboli tu žiadne deti mojich rovesníkov, žiadna mládež. Keď som na nej vyrastal prišlo mi samozrejmé, že sa tak volá, lepšie povedané inak sa volať ani nemohla. Bola to taká vzácna zhoda, keď sa slová zhodujú s realitou. Atmosféra tej ulice sa stratila nevedno kde. Ten hrozný paradox ma tak šokoval, že som si radšej začal nahovárať, že mladí sú len niekde pozašívani.

Mladosť je vždy rovnaká a má po tisícročia tie isté pravidlá, podľa ktorých sa musí hrať. Pripomína parkúr. Prekážky nemôžete obísť bez následkov. To čo je nemotorné a dengľavé sa nepremení v pôvab a nevzbudí obdiv. Mladý sa síce posunie do dospelosti, ale je ako “fake” z číňaku. Dospeláci nad tým iba mykajú plecami a ďalej veria, že sa ich to netýka, že cez výberové konanie stále nájdu kvalitu “made in Europe”. Lenže poctivý život sa stráca čoraz viac. Minule som pomáhal bratovi zbíjať zárubňu. Hrozil sa predstavy používať nemecké klinec predávané na Slovensku. Len sucho skonštatoval, že dobré veci si Nemci chránia ako oko v hlave.

Skauting formuje a robí to veľmi dobre. Niekedy je mi ale veľmi ľúto, že to v spoločnosti nedokážeme oceniť. Takto ho vystavujeme príliš veľkému pokušeniu, aby sa uspokojil s priemernosťou.

O: Čo skauting odlišuje od iných mládežníckych organizácií/hnutí?

MV: Všetci, ktorí nejaký ten rok s mladými pracujú vám, povedia že je to nesmierne ťažká misia. Dôvodov je viac a robia vrásky sociológom, pedagógom, antropológom, právnikom i politikom, jednoducho všetkým. Keby som to mal zhrnúť do jednej krátkej úvahy tak poviem, že k mladým máme čoraz menšiu úctu a dôveru. Urobili sme z nich konzumentov a teraz nám to pekne vracajú späť. Mladí majú dušu a ich duch chce snívať, prechádzať sa po miestach kde nikdy nebol, túžia obdivovať a cez pochopenie cítiť, že sú na tomto svete správne. Toto je ich spravodlivosť a páchame na nej hrozitánske škody.

Každá mládežnícka organizácia, ktorá robí z mladého človeka len konzumenta je nespravodlivá. Je za tým filozofia peňazí. Obchod môže prosperovať len tam kde je obrat. Čím viac tovaru je v hre tým vyšší zisk. Mladí sa pri takej filozofii cítia podvedení a zneužití, nechcú byť len číslo, alebo tovar, chcú byť osobou. Ak sa im to v rade stane niekoľkokrát za sebou, urobia z toho pravidlo a prepadnú dezilúziám.

Najväčšou prednosťou skautingu je, že má úctu k duchovnému životu. Môže nás byť veľa, ale nie za cenu priemernosti, nespravodlivosti či manipulácie. Nie je to vôbec jednoduchá úloha. Duchovný život je totiž z väčšej časti neviditeľný a je potrebné naučiť sa čítať medzi riadkami. Nespanikáriť keď sa nedarí a jasne vidieť cieľ ku ktorému smerujeme.

O: Akú úlohu/postoj/názor by mali skauti naplniť v dnešnej spoločnosti?

MV: Pri jednej príležitosti evanjelium opisuje Ježišov smútok, ktorý pramenil z ľudskej beznádeje a hladu po pravde. V tej chvíli Ježiš na to zareagoval jedinečným spôsobom.

Nikoho neposielal do chrámu, aby sa tam klaňal Bohu. Povedal, aby sme sa dobre zapozerali na nebeské vtáky a na poľné kvety, na lány obilia, o ktoré sa nikto nestará, ale oni samé rastú a prinášajú úrodu, na zrná ktoré padajú do zeme, aby sa tam premenili a dali zrod novej rastline.

Osobne mám veľmi rád chvíle, keď sedím s mamou na verande a spoločne v tichu pozorujeme mláďatá kačiek, ako sa učia po dvore chytať hmyz, ako potravu premiešavajú s pieskom a vodou. Vôbec celý ten jarný čas je v prírode preplnený čistou pedagogikou.

Boh obracia našu pozornosť k prírode okolo nás vo chvíľach, keď svoj život prestávame vnímať, keď v každodennom zhone, práci a starostiach preňho strácame cit. Príroda je plná čistých vzorov. Jej úloha je ale symbolická. Človeku trvalo pripomína, že na jednej strane do jej sveta patrí, ale zároveň ju presahuje. Nemôže sa ňou do vôle nasýtiť. V človeku je niečo čo v svete prírody nikdy nenájde. Skauting o tomto princípe vie, preto ma vždy fascinoval spôsob ako po návrate z prírody boli skauti pripravený posunúť sa v svojom myslení ďalej. Áno, človek má moc vládnuť prírode, ale táto moc nie je dôležitá samá o sebe. Je len svedectvom toho, že sa vieme spájať s našim Stvoriteľom. V tomto je cítiť niečo z budúcich čias. Boh počíta s tým, že všetko čo stvoril podriadi človeku, žiadnym iným duchovným bytostiam.

O: Akú máš skúsenosť so zahraničnými a akú so slovenskými skautmi? Vnímaš nejaké rozdiely?

MV: Rozdiely vnímam, ale z pohľadu princípov a ideí skautingu je to narovnať. Skauting mladých ľudí oslovuje. Oslovuje ich svojou hĺbkou a náročnosťou.

O: Skauting na Slovensku oslavuje svoju storočnicu, čo by si mu zaželel do budúcnosti?

MV: Odvahu!

**Zhováral sa Yan
foto: Roman Pavlík**

Pete Doherty

Verejnou mienkou odsúdený táborákovský spevák, priemerný gitarista s ošúchaným nástrojom a odstrašujúcim zjavom. Drogová ikona, ktorá prepásla priečku v legendárnom klube 27 populárne známa skôr vďaka romániku s notoricky známou modelkou Kate Moss.

Sadnúť na lep Petovi Dohertymu však nie je problém. Pod povrchom akustických vyhrávok a absolútne originálnej charizmy sa v silných veršoch nachádza zakázané ovocie. V cigaretovom opare, so striekačkou v žile naplnenou Baudelairom a Wilde -om by si chcel každý žiť svoj vlastný svet, tak ako on.

Už v rannom veku to mal riadne kostrbaté. Ako syn dôstojníka striedal domov ako lastovička, napriek tomu bol však mladý Pete výborný a talentovaný žiak. V rodnej Británii vyhrával básnické súťaže už v 16tich rokoch. Neskôr, ako mladý muž, zrádza svoje povolanie hrobára a sediac na pomníkoch vymýšľal svoju rannú poéziu. Nasiaknutý umením mnohých britských poetov sa rozhodol ukázať umenie svojho pera v gitarovom kúpeli a koncom 90tych rokov zakladá s dobrým priateľom Carlom Barátom alternatívnu chuťovku the Libertines.

Po vydaní štúdiovky Up the Bracket začal slávou opojený Pete hľadať inšpiráciu v slušnom kvante pochybných látok.

Kokaín ruka v ruke s alkoholovou závislosťou mu priniesla mnoho problémov. Prvé zatknutie si zarobil za lúpež v Barátovom byte, potom to už šlo dekadentným smerom. Kvôli jeho drogovej závislosti sa naštrbili vzťahy v kapele. Libertines už mali aj jednosmerný lístok ako účinkujúci na festivale Glastonbury, pre Petove návraty k drogám však bolo turné zrušené. V pokročilom štádiu roka 2004 si dávajú Libertines definitívne zbohom.

Doherty sa neustále snažil o nápravu, za čo je potrebné ho pochváliť. Skúšal mnoho alternatívnych odvykacích metód, ba dokonca aj akési pofidérne detoxikačné centrum v Thajsku. Nakoľko efektne to však bolo nevie nikto. V tomto období zaznamenáva viacero spoluprác. Za zmienku stojí single skladba s parížskym nádychom „for lovers“, ktorá vyšla z dielne Peta a básnika Wolfmana.

Medzičasom dozrel do plnohodnotného štádia aj Petov projekt, - kapela Babyshambles. Na nahrávkach už počuť aj tvrdsie indie-rockové tóny, charakter kapely sa však často mení, čoho dôvodom je nestála zostava. Texty sú subjektívne, však kvalitné, čo sa dá sledovať aj na známom single s príznačným názvom fuck forever.

Petove myšlienky, zážitky a názory obsiahnuté v použitej poézii napočudovanie oslovili mnoho ľudí. Babyshambles sa už predstavili na Glastonbury, ale napríklad aj u nás na Topvar rockfeste v roku 2006.

Aj keď sa už kde-tam šeplo o novom albume Babyshambles, najaktuálnejšou Petovou tvorbou je jeho individuálny album Waste/Graceland. Akustická gitara, husle, jemnučké bicie a Petov spev rozoberajú poslucháča zvnútra. Textovo neobyčajne nadaný rebel potvrdil, že nie nadarmo je kritikmi považovaný za jedného z najlepších básnikov vôbec, a to aj nedávno v Bratislave. A hneď 2 krát. Tradičným meškaním nechal fanúšikov v napätí, prierezom svojej tvorby však predviedol kvality.

Druhý koncert už rozdával energiu každým smerom. Len v intímnom sprievode huslí, ošúchanej gitary, svojho hlasu a komickej čiapky nadchol vypredaný KC Dunaj. Dokonca si zahral aj v meste pod Michalskou bránou jeden z vôbec najväčších hitov „last of the english roses“ pre projekt hudba mesta. So spontánnosťou teda chlapec problém nemá.

Matej Kráľ – Kovi
foto: internet

KDSS

2. stretnutie dospelých skautov a skautiek

13. – 15. september 2013, Dolná Súča

V rámci programu sa uskutočnilo odovzdanie ďakovných listov:

- I. stupňa pre dlhodobu aktívnych oldskautov pracujúcich na úrovni Rady KDSS pri SLSK
- II. stupňa, ktorí dosiahli okrúhle životné jubileá (počnúc vekom 50 rokov)
- III. stupňa za dlhodobú aktívnu činnosť na úrovni oddielov a zborov

Július Molnár
Liptovská 8
Ružomberok 034 01

Terézia Hrabčáková
Popradská 2
Prešov 080 01

IHLIČKA A ĎATEL'

Vrana k vrane sadá, skaut si skautku hľadá

12.10.2013 15:00

Kostol sv. Juraja Lipovce

N 49 03.467

E 20 57.163

With this hand i will lift your sorrows. Your cup will never be empty, for I will be your wine.
With this candle, I will light your way into darkness. With this ring, I ask you to be mine.

NCN vol. 5, aneb SKAUT JE CESTA

(a i cesta může být cíl)

Co nás čeká:

Švédský stůl

Přátelská atmosféra

Vámi připravené hry

Noční hra

Datum: 8. – 11. 11. 2013

Začátek akce v pátek večer,

konce akce v neděli
odpoledne

Cena: 200,-- Kč

Strava zajištěna (3 jídla na
sobotu a 2 jídla na neděli)

Pro koho akce je:

Členy RS a skauty a skautky, kteří aktivně vedou menší děti

Přihlašování na: www.kmen.wbs.cz/Prihlaska do 1.11.2013

INDULONA 8

KEDY:

15. – 17. 11. 2013

KDE:

Tatranská Lomnica

ZA KOĽKO:

17,- €

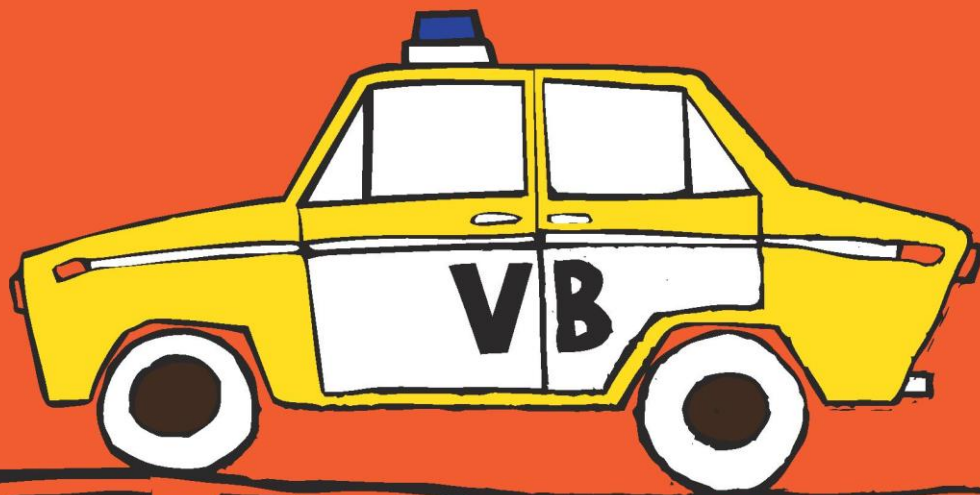
HOSTIA A ICH TÉMY:

RNDr. František Mikloško

**život pred rokom 1989
fungovanie podzemnej Cirkvi**

Mgr. Ing. Andrej Legutký

**homoloby, medziľudské vzťahy v skautingu,
dobrodružstvá v oblakoch**

PRIHLASOVANIE:

do 25. 10. 2013

na mail:

sklenkamaj@gmail.com (Mária Sklenková - Majka)

VIAC NA:

indulona.68zbor.sk

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: SEPTEMBER - OKTÓBER 2013

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Peter MIHALOV, Pavol ONDREJ (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Jeleň RUDOLF (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Martin KOVALÍK (49. zbor Geronimo Prešov)

Ján JALAKŠA (49. zbor Geronimo Prešov)

Daniel SLIVKA (49. zbor Geronimo Prešov)

Zuzana ĎURIŠOVÁ (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Matej KRÁL' (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Dominik ADAMČÍK (33. zbor Ordo Salinae Prešov - Solivar)

Zuzana HRABČÁKOVÁ (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Adela TKÁČOVÁ (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Veronika REGANOVÁ (120. zbor prof. Pavla Bileca Humenné)

Samuel MOLČAN (65. zbor Brabeňaki Sabinov)

Terézia HRABČÁKOVÁ (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Nikola BILANINOVÁ (67. Zbor skautov a skautiek Stropkov)

Grafická & textová úprava:

Dávid Rikk – Yan (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Bankové spojenie:

Tatrabanka, pobočka Prešov,
kód banky 1100,

č. účtu 266 671 8114,

IČO: 37792725

Inspired by TERRY BORDER

<http://terryborder.com/>

